

فرهنگی‌نگار

آنچه در یک هفته گذشته و در جنگ ایران و رژیم صهیونیستی بیش از پیش توجه‌ها را به خود جلب کرد، رابطه تنگاتنگ مجموعه‌ها و مؤسسات علمی رژیم با صنایع و فناوری‌های نظامی آنهاست. دلیل روشن آن هم حضور بسیاری از دانشگاه‌ها و مراکز تحقیق و توسعه علمی و فناوری و دانشگاهی در دل پارک‌های علم و فناوری و نیز همجواری آن‌ها با مراکز نظامی و فرماندهی ارتش بوده است که نیروهای ایرانی با هوشیاری، شماری از این مراکز را نابود کردند. بسیاری از این مراکز علمی، در ظاهر در راستای توسعه علم و فناوری تلاش می‌کردند، اما در واقع موتور محرکه ارتش رژیم صهیونیستی بودند و به تجهیز نیروهای نظامی و سربازان این رژیم غاصب می‌پرداختند.

همزمانی توسعه دانشگاه‌ها و ظهور مراکز نظامی

Mail& Guardian در تحلیلی که درباره آموزش عالی و دانشگاه‌های رژیم صهیونیستی منتشر کرده به این موضوع به وضوح اشاره کرده که توسعه دانشگاه‌های رژیم صهیونیستی با ظهور صنایع نظامی در این کشور گره خورده است. این دانشگاه‌ها که به عنوان نهادهایی دولتی طراحی شده بودند، پس از تأسیس، به منظور حمایت از ابزارهای خشونت به کار گرفته شدند. پس از تأسیس دانشگاه عبری در اورشلیم در سال ۱۹۱۸، جنبش صهیونیستی، دو مؤسسه آموزش عالی دیگر در فلسطین اشغالی راه‌اندازی کرد؛ یکی دانشگاه «تخنیون» که در سال ۱۹۲۵ در حیفا و دیگری، مؤسسه «علوم‌وایزمن» در رخوت در سال ۱۹۳۴ افتتاح شد. دانشگاه عبری، اولین دانشگاه رژیم بود که به تحقیق و توسعه در رشته‌های مختلف اختصاص داشت. دانشگاه تخنیون به عنوان مرکز مهندسی طراحی شده بود و مؤسسه علوم‌وایزمن هم به تحقیقات علمی برای نهادهای دولتی متعهد شد. در طول مبارزات نظامی قابل توجهی که منجر به تأسیس رژیم صهیونیستی در سال ۱۹۴۸ میلادی شد، صهیونیست‌ها به طور رسمی سه دانشگاه را به فهرست دانشگاه‌های خود اضافه کردند.

سلاح بیولوژیکی در دل دانشگاه‌های صهیونیستی

در سال ۱۹۴۶، نظامیان صهیونیست «هاگانا»، گروه علمی HEMED را راه انداختند که در هر سه پردیس پایگاه‌هایی را افتتاح کردند و دانشگاه‌ها به زودی به مرکز توسعه و ساخت سلاح تبدیل شدند. فوریه ۱۹۴۸، یک دانشجوی دکتری میکرو بیولوژی دانشگاه عبری، بخش بیولوژی HEMED را تأسیس کرد و ریاست آن را بر عهده گرفت. این بخش تا آوریل ۱۹۴۸، باکتری‌های حصبه- اسهال خونی را برای استفاده به عنوان یک سلاح بیولوژیکی آماده می‌کرد. در بهار همان سال، «هاگانا» و سایر نظامیان صهیونیستی، کمپین‌های نظامی را به منظور اخراج فلسطینی‌ها و ادعای مالکیت زمین‌های آن‌ها هدایت کردند. HEMED از طریق بخش‌هایی که بر تحقیقات شیمیایی، بیولوژیکی و هسته‌ای و قابلیت‌های جنگی متمرکز بودند، با کمک دانشجویان و محققان دانشگاه، از این تلاش‌ها حمایت کرد. باکتری‌های حصبه- اسهال خونی بخش بیولوژیکی HEMED در عملیات Cast Thy Bread (عملیات جنگی بیولوژیکی فوق سری) برای مسموم کردن منابع آب فلسطینی‌ها مورد استفاده قرار گرفت. این عملیات شخصاً از سوی نخست وزیر وقت، دیوید بن گوریون نظارت می‌شد و به عنوان مکانیسمی برای جلوگیری از بازگشت فلسطینی‌ها به روستاهایی برنامه‌ریزی شده بود که توسط نظامیان صهیونیستی از آن نقاط اخراج شده بودند. در ۱۳ می ۱۹۴۸، درست قبل از جنگ، طرح Cast Thy Bread در روستای فلسطینی «بیت ماهسیر» اجرا شد که به تازگی خالی از سکنه شده بود.

طراحی پروژه مسمومیت علیه مردم فلسطین

به عنوان بخشی از کمپین‌های هاگانا برای خالی کردن شهرهای بزرگ فلسطین در هفته‌های منتهی به جنگ ۱۹۴۸، از حصبه- اسهال خونی برای مسموم کردن مردم فلسطین که هنوز در آنجا زندگی می‌کردند، استفاده شد. در اوایل ماه می، هاگانا منابع آب محله‌های فلسطینی را در اورشلیم و قنات کبری که «عکا» (یکی از شهرهای بندری رژیم صهیونیستی) را تغذیه می‌کرد، مسموم کرد. این مسمومیت باعث شیوع بیماری در میان مناطق مورد هدف در فلسطین شد اما اثر ناتوان‌کننده‌ای به همراه نداشت. علاوه بر این، هنگامی که این عملیات به هدف قرار دادن نیروهای مصری و سایر نیروهای عربی گسترش یافت، عوامل صهیونیستی دستگیر شدند و کشورهای عربی، گزارش‌هایی از مسمومیت را به شورای امنیت سازمان ملل ارائه دادند. آبا ایبان، نماینده آژانس یهود با متهم کردن کشورهای عربی به «تحریک یهودستیزانه»، به شدت این عملیات را انکار و تلاش زیادی کرد تا یهودان را تحقیقات بیشتر در مورد این مسمومیت جلوگیری کند. چند ماه بعد، تا دسامبر ۱۹۴۸، این طرح توسط رهبری و تشکیلات نظامی صهیونیست‌ها در فلسطین متوقف شد. این عملیات تنها آغاز کار برای سپاه دانش رژیم صهیونیستی بود.

استخدام دانشجویان و استادان برای تحقیقات نظامی

در طول جنگ ۱۹۴۸، تمام بخش‌های HEMED فعال شدند و استادان و دانشجویان سه دانشگاه برای انجام تحقیقات و آزمایش‌های نظامی به استخدام این گروه علمی در آمدند. مؤسسه‌وایزمن به طور رسمی تجهیزات و ساختمان‌های دانشگاه خود را در اختیار هاگانا و سپس ارتش تازه تأسیس رژیم صهیونیستی قرار داد. از سوی دیگر کمیته مرکزی استخدام دولت نوپای صهیونیست‌ها، تمام محققان و کارمندان مؤسسه را از وظایف نظامی خود مرخص کرد و آن‌ها را به دلیل فعالیتی که داشتند، به عنوان سرباز مشخص کرد. محققان ارشد، کارمندان و دانشجویان، فعالیت‌های مؤسسه را به صورت ۲۴ ساعته و ۷ روز هفته در شیفت‌های چرخشی ادامه دادند. استادان و دانشجویان در سه مؤسسه شروع به توسعه و ساخت سلاح‌های متنوع، از جمله مواد منفجره پلاستیکی، راکت‌های مبتنی بر ترکیبات پشیران مصنوعی، گلوله‌های خمپاره و توپ و مکانیسم‌های احتراق «ناپالم»، گازهای اشک‌آور و مین کردند.

«رافائل» شرکتی تسلیحاتی که هدف موشک‌های ایرانی قرار گرفت، چگونه از دل مجموعه‌های علمی سربرآورد

جوخه‌های ترور ارتش اسرائیل در دانشگاه‌ها

پروژهٔ نظامی‌سازی دانشگاه‌ها

از ۱۹۴۸کلید خورد

در پایان جنگ، مؤسسه وایزمن به عنوان تکیه‌گاه سپاه علوم نظامی در آمد و همراه با دانشگاه تخنیون، به مرکز نظامی – علمی رژیم صهیونیستی تبدیل شدند. درواقع اتمام جنگ در سال ۱۹۴۸، آغاز نظامی‌سازی دانشگاه‌ها بود. مدیران ارشد و اعضای هیئت‌علمی مؤسسه وایزمن و تخنیون، بعدها رهبری توسعه صنایع نظامی رژیم صهیونیستی را بر عهده گرفتند. آن‌ها از تثبیت علمی صهیونیست‌ها به عنوان اساس قدرت نظامی رژیم با توسعه و تولید سلاح‌های پیشرفته صهیونیستی حمایت می‌کردند.

«رافائل» پیشرو در ساخت تسلیحات نظامی برای رژیم

در سال ۱۹۵۲، HEMED تحت نظر وزارت دفاع قرار گرفت، جایی که دانشمندان دانشگاهی نفوذ بیشتری داشتند و سپس به اداره تحقیقات و طراحی تبدیل شد که توسط دیوید برگمن، یکی از بنیانگذاران و مدیران ارشد مؤسسه وایزمن رهبری می‌شد. در سال ۱۹۵۸، این اداره به سازمان توسعه تسلیحات تبدیل شد که بیشتر با نام اختصاری عبری او، «رافائل» شناخته می‌شود. رافائل یکی از شرکت‌های پیشروی تسلیحات دولتی رژیم صهیونیستی به شمار می‌رود که در حال حاضر یکی از تأمین‌کنندگان اصلی ارتش رژیم صهیونیستی است. این شرکت به ویژه به خاطر توسعه و تولید موشک، سیستم‌های زرهی و تسلیحاتی برای تانک‌ها، هواپیماهای جت و نیروهای دریایی شناخته می‌شود. فناوری و تسلیحات رافائل در سرزمین‌های اشغالی فلسطین مستقر شده و براین اساس، به صورت بین‌المللی صادر می‌شود. رافائل که ریشه در تأسیسات مؤسسه وایزمن و تخنیون دارد، هنوز خود را «آزمایشگاه ملی صهیونیست‌ها» می‌داند. رافائل تنها شرکت تسلیحاتی نبود که توسط دانشگاه‌های رژیم صهیونیستی تأسیس شد. تخنیون در حمایت‌های رژیم، در سال ۱۹۵۴ یک گروه مهندسی هوانوردی افتتاح کرد. این گروه، دوره‌های تخصصی را براساس نیازهای نظامی رژیم صهیونیستی تنظیم می‌کرد و استادان و دانشجویان آن، پیشگام توسعه صنایع هوافضای رژیم صهیونیستی (IAI) بودند و آن را به شرکتی تبدیل کردند که جت‌های جنگنده و موشک‌های طراحی شده توسط صهیونیست‌ها را تولید می‌کرد. امروزه، IAI یکی از شرکت‌های پیشرو در زمینه تسلیحات رژیم صهیونیستی است که جت‌ها، پهپادها و سیستم‌های تسلیحاتی را برای ارتش صهیونیست‌ها تأمین کرده و آن‌ها را به عنوان «محصولات جنگی اثبات شده» به سراسر جهان صادر می‌کند.

ریشهٔ صنایع نظامی در دل دانشگاه‌ها

از زمان تأسیس این صنایع نظامی، آن‌ها در دانشگاه تخنیون ریشه دوانده و آنقدر در هم تنیده شده‌اند که اغلب تشخیص این صنایع نظامی در رژیم صهیونیستی از دشمنان دشوار است. دانشمندان و مهندسان به طور مرتب بین دانشگاه و شرکت‌های تسلیحاتی در رفت و آمد بوده و دانشجویان خود را به عنوان کارمند برای فعالیت در این شرکت‌ها می‌فرستد. این شرکت‌ها، به نوبه خود، تأسیس آزمایشگاه‌های بزرگ تخنیون را تأمین مالی کرده‌اند و شبکه‌ای از استادان این دانشگاه که به تحقیق و توسعه نظامی منحصر شده‌اند، به عنوان کارمندان این مرکز مشغول به فعالیت شده‌اند. محققان این دانشگاه، طیف گسترده‌ای از فناوری‌ها، از جمله موشک‌ها و پهپاد‌های جدید رژیم صهیونیستی را توسعه داده‌اند که توسط رافائل، IAI و سایر شرکت‌های تسلیحاتی صهیونیست‌ها تولید شده و سپس توسط ارتش این رژیم مورد استفاده قرار گرفته‌اند.

آموزش دانشگاه در خدمت ارتش

اگرچه دانشگاه تخنیون یکی از مراکز آموزشی پیشرو در حوزه صنعت به شمار می‌رود، اما تنها نیست بلکه دانشگاه‌های رژیم صهیونیستی نه تنها با تأمین سلاح، بلکه با آموزش سربازان، از ارتش حمایت می‌کنند. تمام دانشگاه‌های دولتی، امکانات، استادان و تخصص خود را صرف آموزش نظامی رژیم صهیونیستی می‌کنند و از طریق برنامه‌های تخصصی، اعطای مدرک، پیشرفت شغلی سربازان و پرسنل، امنیت رژیم را تأمین می‌کنند. «آتودا» یک برنامه دانشگاهی تخصصی برای سربازان است که توسط ارتش و وزارت دفاع رژیم صهیونیستی، با همکاری تولیدکنندگان سلاح و اداره توسعه سلاح‌ها و زیرساخت‌های فناوری و از طریق سیستم دانشگاهی صهیونیست‌ها اداره می‌شود. برنامه آتودا برای ارائه کادری از سربازان با تحصیلات عالی و متخصص به ارتش صهیونیست‌ها در کنار طرح ملی اعزام دانش‌آموزان سال‌آخر دبیرستان، توسعه داده شده است.

کمک هزینهٔ تحصیلی درازای سربازشدن

ارتش رژیم صهیونیستی از طریق برنامه آتودا، ۵۰ برنامه مدرک را در تمام دانشگاه‌های دولتی رژیم صهیونیستی ارائه می‌دهد که شهریه سربازان را پوشش داده و در ازای خدمت سربازی طولانی مدت به عنوان فرمانده و افسر، کمک‌هزینه‌های تحصیلی مبتنی بر نیاز را اعطا می‌کند. از طریق برنامه آتودا، سربازان به خدمت اجباری فرا خوانده می‌شوند و سپس برای تکمیل مدارک دانشگاهی و آموزش‌های پایه اعزام می‌شوند و پس از آن، حداقل ۶ سال خدمت سربازی را می‌گذرانند. این مسیر نتخبان دانشگاهی- نظامی مدت‌هاست که به عنوان خط ارتباطی با رهبری نظامی و دانشگاهی و نیز صنایع نظامی و فناوری صهیونیست‌ها عمل می‌کند.

بازوی امنیت نظام صهیونیستی

به گفته پرسنل ارشد نظامی و دانشگاهیان، نتایج این برنامه قابل توجه است. آن‌ها ادعا می‌کنند که آتودا محور قابلیت‌های فناوری و مزیت رقابتی رژیم صهیونیستی در بازار جهانی است. فارغ‌التحصیلان برنامه‌های تحصیلی آتودا در رشته‌های فیزیک، ریاضی و علوم کامپیوتر، اغلب سمت‌های کلیدی در تحقیق و توسعه نظامی رژیم صهیونیستی بر عهده گرفته‌اند. برخی از آن‌ها پس از فارغ التحصیلی، شرکت‌های بخش امنیتی خود را به ارزش میلیون‌ها دلار تأسیس کرده‌اند. صنایع نظامی رژیم صهیونیستی و دانشگاه‌های این رژیم همواره به اتفاق هم تأسیس شده‌اند. دانشگاه‌ها هنوز هم به پردیس‌ها، منابع، دانشجویان و استادان خود در توسعه فناوری و سلاح‌هایی که علیه فلسطینی‌ها به کار گرفته می‌شوند، کمک می‌کنند. سپس این فناوری‌ها به عنوان ابزارهایی که در میدان نبرد مورد استفاده قرار گرفته و به اثبات رسیده‌اند، در سراسر جهان به فروش می‌رسند. دانشگاه‌های رژیم صهیونیستی با همکاری دستگاه‌های دولتی و شرکت‌های تسلیحاتی از اشغال نظامی و آپارتاید صهیونیست‌ها را اجرا می‌کنند، به عنوان بازوی دانشگاهی بخش امنیتی این رژیم عمل کرده و در جنایت آن‌ها همدستند.

دانشگاه‌های رژیم صهیونیستی نه تنها رابطه بسیار نزدیکی

با ارتش و صنایع تسلیحاتی رژیم صهیونیستی دارند، بلکه نقش کلیدی در برنامه‌ریزی، اجرا و توجیه رژیم اشغالگری و آپارتاید صهیونیست‌ها نیز ایفا می‌کنند. در این میان، به طور مداوم توافق نامه‌های نهادی دانشگاه‌های سایر کشورها با دانشگاه‌های صهیونیستی انجام می‌شود.

دانشگاه حیفا:

دانشگاه حیفا پیشگامی کالج‌های نظامی رژیم صهیونیستی را بر عهده دارد. وزارت دفاع، به تازگی این دانشگاه را به عنوان رهبری مجتمع آموزشی نظامی انتخاب کرده است؛ اقدامی که سه کالج نظامی صهیونیست‌ها شامل کالج امنیت ملی (MABAL)، کالج فرماندهی و ستاد (PUM) و کالج فرماندهی تاکتیکی، را برای اولین بار زیر یک سقف جمع می‌کند. این سه کالج، ستون فقرات برنامه‌های آموزشی نتخبگان ارتش رژیم صهیونیستی را تشکیل می‌دهند. دانشگاه حیفا همچنین دوره‌هایی را در یک پایگاه نظامی صهیونیستی برگزار می‌کند که به نوعی در راستای مأموریت دانشگاه است. علاوه براین، این دانشگاه، مدرک کارشناسی ارشد دتی کانتز، دانشجویی فارغ‌التحصیل رژیم صهیونیستی را به دلیل افشا و مستندسازی قتل عام مظطوره در سال ۱۹۴۸ لغو کرد و علاوه بر آن، در اقدامی دیگر، خواستار استعفا ی روفسور و فعال اجتماعی صهیونیستی، ایلان پاپه به دلیل حمایت از تحریم دانشگاهی‌شد و در نهایت هم از سمت خود استعفا داد.

دانشگاه تل آویو:

دانشگاه تل آویو محل استقرار مؤسسه مطالعات امنیت ملی است که به اصطلاح «دکترین صناحیه» را تدوین کرد که شامل استفاده نامتناسب از زور و هدف قرار دادن سیستماتیک زیرساخت‌های غیرنظامی است. این دانشگاه همین طور با بزرگ‌ترین تولیدکننده تسلیحات صهیونیستی یعنی «البین سیستمز» همکاری‌های نزدیکی دارد. این مرکز آموزشی همچنین یک مرکز تحقیقاتی مشترک با نیروی هوایی رژیم صهیونیستی را با هدف توسعه مفاهیم عملیاتی، دکترین‌های رزمی و فرایندهای قدرت‌سازی اداره می‌کند. دانشگاه تل آویو، در قالب طرح ذخیره دانشگاهی در دانشکده حقوق، وکلایی را برای دادستان کل ارتش آموزش می‌دهد که در لاپوشانی جنایات جنگی رژیم دست داشته و توجیه قانونی برای هدف قرار دادن غیرنظامیان فراهم می‌کند. همچنین این دانشگاه در زمینه غضب‌شده از فلسطینیان در محل روستای الشیخ مونس واقع شده است که در سال ۱۹۴۸ در جریان روز «نکبت» ویران شد. آخرین ساختمان باقی مانده از این روستا توسط این دانشگاه به عنوان ساختمان باشگاه اساتید تصرف شده است. علاوه بر این، دانشگاه تل آویو با همکاری ارتش رژیم صهیونیستی میزبان طرح «ارز» است. این طرح به گونه‌ای طراحی شده است که به افراد آموزش دیده اجازه می‌دهد حتی قبل از اتمام دوره، به افسرانی تبدیل شوند که مدرک کارشناسی کامل را کسب کرده‌اند. هدف این طرح، تبدیل این افراد به افسران جنگی و دانشگاهیان فرهیخته است. این دانشگاه در حال برگزاری یک «هکاتون» (طرح مشترکی با حضور برنامه‌نویسان کامپیوتر و افراد فعال در توسعه نرم‌افزار) با همکاری ارتش رژیم صهیونیستی است.

دانشگاه تخنیون:

دانشگاه تخنیون با برخی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان سلاح رژیم صهیونیستی از جمله «اللیت سیستمز» همکاری تنگاتنگ دارد. این مرکز آموزشی، در سال ۲۰۱۷، دوره‌ای با عنوان «استراتژی دفاعی برای بازارهای بین‌المللی» برگزار می‌کند که دانشجویان را در زمینه ترویج تجارت بین‌المللی تسلیحات صهیونیست‌ها آموزش می‌دهد. به گفته مورخ صهیونیستی، ایلان پاپه، دانشگاه تخنیون در پاکسازی قومی در جبلیل، منطقه‌ای در شمال مرکزی رژیم صهیونیستی که عمدتاً فلسطینی‌ها در آن ساکنند، نقش داشته است. دانشگاهیان برجسته تخنیون طرحی را تهیه کردند که در سال ۲۰۰۳ منتشر شد و در آن اشاره شده بود تصرف منطقه جبلیل توسط یهودیان یک اولویت ملی است. طرح پیشنهادی آن‌ها با این جمله آغاز می‌شود: «ایا آن‌ها یا ما. مشکلات ارضی در جبلیل ثابت کرد هر سرزمینی که توسط عناصر صهیونیستی تصرف نشود، مورد طمع غیرصهیونیست‌ها قرار خواهد گرفت.». کمیسیون سازمان ملل متحد در سال ۱۹۹۳ پاکستانی قومی را «حذف عمدی برنامه‌ریزی شده افراد یک گروه قومیتی خاص از یک سرزمین خاص، با زور یا ارباع، به منظور یکسان‌سازی آن منطقه از نظر قومی» تعریف کرد و طبق اساسنامه دادگاه کفری بین‌المللی (ICC)، این جنایت علیه بشریت محسوب می‌شود.

ساخت بولدورز کنترل از راه دور D۹: دانشگاه تخنیون در تولید و توسعه بولدورز کنترل از راه دور D۹ همکاری داشته است. به گفته کمیته صهیونیستی مخالفت تخریب منازل، واحد مهندسیی ارتش رژیم صهیونیستی از سال ۱۹۶۷ تاکنون تقریباً ۲۵ هزار خانه فلسطینی را تخریب کرده که این دانشگاه نیز در این تخریب‌ها بی‌تأثیر نبوده است. به گفته یکی از افسران ارتش رژیم صهیونیستی، این ارتش پس از آنکه هواپیماهای D۹ عملکرد فوق‌العاده‌ای در فرایند عملیات سرب گداخته (حمله به غره) از خود نشان دادند، سفارش خود را برای این تجهیزات دو برابر کرد. یک هیئت حقیقت‌یاب منصوب شده توسط سازمان ملل بعداً شواهد محکمی از جنایات جنگی رخ داده در طول این عملیات گزارش داده است.

سیستم جیج: «جیج» یک سیستم صوتی غیرکشنده است که سطح صدایی ایجاد می‌کند که برای انسان در فواصل تا ۱۰۰ متر غیرقابل تحمل است. این سلاح کنترل جمعیت، عمدتاً برای

کدام دانشگاه‌ها دوشادوش ارتش می‌جنگند؟

سرکوب تظاهرات مسالمت‌آمیز در سرزمین‌های اشغالی فلسطین مورد استفاده قرار می‌گیرد. دستگاه انفجار صوتی جیج پالس‌های صوتی مکرری را به سمت اهداف شلیکی می‌کند که باعث ایجاد سرگیجه و حالت تهوع در آن‌ها می‌شود. این دستگاه همچنین می‌تواند باعث شوکی شود که در افراد ایجاد حمله قلبی، وحشت و البته آسیب شنوایی جدی و برگشت ناپذیر می‌کند. جیج همچنین توسط پلیس رژیم صهیونیستی علیه مردم این منطقه در تظاهراتی در تل آویو در سال ۲۰۲۰ استفاده شد.

پهپادها: به عنوان بخشی از برنامه سیستم‌های خودران تخنیون (TASP)، دانشجویان این دانشگاه «پهپاد رادارگریز» را توسعه دادند که می‌تواند تا ۲۹۸۰ کیلومتر پرواز کند و دو بمب هوشمند ۴۹۹ کیلوگرمی را حمل کند. طبق گزارش وب‌سایت انجمن فناوری آمریکا، TASP همچنین پهپاد «سنجاقک» را توسعه داده است که طول بال‌های ۲۲ سانتی‌متری آن، این پهپاد را به اندازه‌ای کوچک می‌کند که به راحتی از طریق پنجره‌های کوچک وارد اتاق‌ها شده و از یک دوربین مینیاتوری عکس ارسال می‌کند.

سیستم‌های دفاعی پیشرفته رافائل: سابقه همکاری تخنیون و شرکت رافائل به سال‌ها پیش برمی گردد. در یک بیانیه مطبوعاتی در سال ۲۰۰۱، این دانشگاه از طرح MBA ویژه مدیران رافائل خبر داد و اعضای اصلی این شرکت همگی فارغ‌التحصیلان دانشگاه تخنیونند. این شرکت در همکاری با این دانشگاه در کنار بسیاری از تسلیحات دیگر، برای تانک‌های رژیم صهیونیستی، برچک مسلسل می‌سازد. تانک اصلی میدان نبرد «مراکاو» نیز از دیگر تسلیحاتی است که توسط این شرکت ساخته می‌شود. در آوریل گلوله‌هایی که از این تانک‌ها شلیک شد، منجر به کشته شدن یک فیلمبردار ۲۴ ساله رویترز و ۸ غیرنظامی فلسطینی تا ۱۲ ساله و برخی کشته‌های دیگر شد. تخنیون حامی طرح «ذخیره دانشگاهی» Psagot است.

دانشگاه عبری اورشلیم:

بخشی از محوطه پردیس «مونت اسکوپوس» دانشگاه عبری در زمینه در ششرق اورشلیم به طور غیرقانونی اشغال شده، ساخته شده است. این دانشگاه همچنین میزبان طرح نتخبگان دانشگاهی «هاوانزالوت» ارتش رژیم صهیونیستی است که برای آموزش افسران اطلاعاتی آینده طراحی شده است. این مرکز همچنین میزبانی طرح نظامی بسیار مخبرانه «تالیپورت» را نیز بر عهده دارد که آموزش نظامی را بسا مطالعات ریاضی، فیزیک و علوم کامپیوتر ترکیب می‌کند. این دانشگاه از زمان آغاز حمله به غره، به سه طور علنی از ارائه تجهیزات تسلیحاتی متنوع به چند واحد نظامی حمایت کرده است. مایکل فدرمن، رئیس هیئت‌مدیره و بزرگ‌ترین مالک البیت نیز عضو هیئت‌مدیره هر دو مؤسسه وایزمن و دانشگاه عبری است.

دانشگاه بار ایلان:

دانشگاه «بار ایلان» با همکاری «اللیت سیستمز» و IDF طرح «هکاتون» را برگزار می‌کند. این مرکز آموزشی، در تحقیقات مشترک با ارتش، به ویژه در توسعه هوش مصنوعی برای وسایل نقلیه جنگی بدون سرنشین، مشارکت داشته است. این دانشگاه با «شین بت»، سرویس امنیتی بدنام رژیم صهیونیستی که توسط کمیته مبارزه با شکنجه سازمان ملل متحد به دلیل استفاده از شکنجه و سایر تاکتیک‌های غیرقانونی بازجویی خشونت‌آمیز محکوم شده است، همکاری نزدیکی دارد.

دانشگاه آریل:

دانشگاه «آریل» در شهرک غیرقانونی آریل در کرانه باختری اشغالی ساخته شده است. قطعنامه ۲۳۳۴ شورای امنیت سازمان ملل متحد در سال ۲۰۱۶ مجدداً تأیید کرد که فعالیت شهرک‌سازی رژیم صهیونیستی هیچ اعتبار قانونی نداشته و نقض آشکار قوانین بین‌المللی است.

دانشگاه بن گورین:

دانشگاه بن گورین محل استقرار مؤسسه امنیت داخلی است که با وزارت دفاع و شرکت‌های برتر تسلیحاتی رژیم صهیونیستی مانند شرکت اللیت سیستمز همکاری دارد. ارتش این رژیم در حال ساخت یک پردیس فناوری در کنار پردیس دانشگاه بن گورین است که هدف آن تقویت روابط بین ارتش و این دانشگاه و به گفته یک مقام وزارت دفاع، تقویت قابلیت‌های عملیاتی ارتش است.

مؤسسه وایزمن:

مؤسسه وایزمن طرح «یک سال فرجه» را برای دانش‌آموزان سال آخر دبیرستان ارائه می‌دهد تا آن‌ها را برای خدمت سربازی آماده کند. مایکل فدرمن، رئیس هیئت‌مدیره شرکت البیت و نیز عضو هیئت‌مدیره هر دو مؤسسه وایزمن و دانشگاه عبری است. این مؤسسه با همکاری شرکت البیت، برنامه‌ای را برای آموزش دانش‌آموزان دبیرستانی در زمینه الکترواپتیک در کارخانه‌های این شرکت آغاز کرد.

دانشگاه آزاد صهیونیستی:

دانشگاه آزاد صهیونیستی از سال ۱۹۹۹ یک برنامه مشترک نتخبگان دانشگاهی را با ارتش رژیم صهیونیستی اجرا می‌کند که در آن سربازان رزمی نخیه در حین خدمت فعال، مدرک دانشگاهی خود را نیز دریافت می‌کنند. این مرکز تنها دانشگاه صهیونیستی است که سربازان وظیفه‌فعال در ارتش این رژیم مجاز به تحصیل در حین خدمتند. این دانشگاه، نیروهای ذخیره ارتش رژیم صهیونیستی را تقویت کرده و برای دانشجویانی که نیروی ذخیره هستند، خوابگاه فراهم می‌کند. دانشگاه آزاد صهیونیستی در حال جمع‌آوری پول برای نیروهای ذخیره است.